കുചേലവൃത്ത ശതകം

ജനരംജിനി,

എന്ന

മാസിക പുസ്തകത്തോടു കൂടി

നാദാപുരം

ജനരംജിനി അച്ചുക്കൂടത്തിൽ

അച്ചടിച്ചതു

൧൦൭൪

[illegible]

കൃഷ്ണവൃത്ത ശതകം.

ഹരിഃ ശ്രീ ഗണപതയെ നമഃ
അവിഘ്നമസ്തു.

൧ ചൊല്പ്രാൎത്ഥ ശ്രുംഗജാലം പൊഴിയണമമൃത
ന്നാഴ്യ കെൾക്കുന്ന നെരം
ത്തുല്ലാസം മാനസത്തിൽ സഹൃദയ ജനത
ക്കെറ്റ മുണ്ടായ്‌വരെണം
നല്ലോണം ചെൻറു വന്നിടണ മിഹ വഴിപൊ
ലുള്ള സന്ദൎഭ്യം ശ്രീ
കൊല്ലൂൎനിന്നു വാസൎക്കും ശെഷവചിയതിനായ്
നിൻപദം കുമ്പിടുന്നെൻ

൨ നീല കാർകൂന്തൽ കെട്ടിത്തിരുകിയതിൽ മയിൽ
പ്പീലിയും ഫാലദെശെ
ചേല തൊട്ടുള്ള ഗോപിക്കുറിയു മഴകെഴും
മാറിൽ നന്മുത്തുമാലാ
തോളിൽ ചെത്തുങ്ങലോടക്കുഴൽ കരകമലെ
കാലിമെക്കുന്ന കോലും
കോലം ഗോപാലവെഷം തടവു ചപലനിഷ
ന്മാരമാരാധയാമഃ

൩ ഭൂമിക്കെറ്റൊരു ഭാരമങ്ങു കിലവും
കാൎത്തിട്ട ഭൂമാവിനാൽ
ഭാമാരുഗ്മിണിമുഖ്യമാം പ്രിയതമാ
വൃന്ദത്തൊടും കൂടവെ
ക്ഷെമം തെടിന യാദവപ്രവരരൊ

ടൊന്നിച്ചു നന്ദാത്മജൻ
ശ്രീമൽദ്വാരാവതീപുരത്തിലമിതാ
നന്ദേന മേവീടിനാൻ
൨ ആക്കാലത്തൊരുമിച്ചു ദേശികഗൃഹെ
പാഠത്തിനായ് വാഴ്കയാൽ
ചിൽക്കാതൽക്ക സതീർത്ഥ്യനാകിയ കുചേ
ലാഭിഖ്യനാം ഭൂസുരൻ
നിൽക്കാതുള്ള ദരിദ്രതാർത്തി പെരുകെ
ച്ചീടാതെ തന്മന്ദിരെ
നിഷ്കാമൻ ഭഗവൽപദങ്ങളിലിരു
ന്നുള്ളിൽ വെച്ചു വാണു സ്വയം
ദൈന്യാന്തം സമതാമവന്റെ ദയിത
ക്ഷുൽക്ഷാമി പുത്രന്മാരും
൩ പക്ഷാന്തികൾ വിരക്തിയുടയ വരാ
ണ്യുരത്താപമൊടൊക്കവെ
ഭർത്താവിന്നരികത്തു ചെന്നു സതിമാർ
ചൂടുന്ന രത്നാങ്കുരം
മെത്തും പ്രശ്രയമിശ്ര മിന്മൊഴികളെ
മെല്ലന്നു ചൊല്ലീടിനാൾ
൪ ഭർത്താവെ സച്ചിദേകസ്വരസന വന്ധ്യാ
തൃപ്തികൊല്ലും ഭവാനി
ക്ഷുത്തിന്നു സ്ഥാനമാക്കുന്നിവളുടെ വിവശ
തയെത്ത നോക്കുന്നുമില്ല
ഞാനോമക്കാഴ്ച മിക്കുട്ടികളുമി സഹിയാ
തുള്ള പൈദാഹമുണ്ടൊ
ണ്ടാത്തന്മാരായ്ച്ചടങ്ങാ ഉദരിമാവിളി
ക്കുന്നതും കേൾപ്പതില്ലേ

കൈവല്യവൃത്ത ശതകം

൧ ഇളിങ്ങിനിക്കട്ടുണ്ടികിന്നയെന്നു മല്ലി
യിപ്പം ഷരിഞ്ഞു മദിയാ നിനിയെയറയില്ല
കൃപ്രാണർത്തികമലാ മണ്ണപാടുനല്ല
തിപ്പാദമിക്കറിന മുമ്പെ മകാരി വെപ്പാൻ

൨ രണ്ടാമം നിങ്ങൾ പണ്ടു ഗുരു ഗൃഹമതിൽനി
ന്നിട്ടു വെവ്വിട്ടതിൽ പി
ന്നുണ്ടാകണമിട്ടു രണ്ടാമതു കലികകിൽനെർ
വന്നനാം തന്മുഖാനെ
ഇണ്ടാകിലുണ്ടാനന്തമാക്കും പ്രിയതമവെടിയെ
കണ്ടു മിണ്ടുമന്ത്രനാൽ
കണ്ടാലും ഞാനമല്ലാ വിധിയുടെ വഴിയെ
തെന്നു കാട്ടുന്നതെല്ലാം

൩ ഖന്നനും കാണ്ടിനി വെന്താൽ
നന്ദസുതാം ... കണ്ടു പതിക പോൻ
കുന്നാൽ ഭാഗ്യാർത്തിക
ഉല്ലാകുന്നാഴിയാതൊരാകയും തീരും

൪ ഉൾത്താപമൊട്ട നിജപതി പറഞ്ഞ വാക്യ
മത്താപസപ്രവരനമ്പൊട്ട കെട്ടനെരം
മെന്തന്നു ഭക്തിയൊട്ട നന്ദകുമാരകന്റെ
കാൽത്താർ വണങ്ങി മനസാ നിരൂപിച്ചിതെവം

൫ ഒരെടത്തിപതന്നൊരൊന്നുണ്ടെനുഭേ മതുതൻ
പൂർവ്വജന്മാർത്തമാക
ന്നൊരെരഭരാകൽ ശത്രുന്തിരസന മതിനാ
താല്പ മില്ലൊത്തുകണ്ടാൻ
പാകാതിലുല്ലസിതാഗാമിക ളിവകൂടിയും
തൽപ്രയത്നം നിമിത്തം
പ്രാരബ്ധം തീന്തതിനൊതൊഴികഴിവതിനി

ല്ലെന്നു ശാസ്ത്രപ്രസിദ്ധം

൧൫ കാമ്പേറും മത്സരാദി വിവശം
തെറ്റും പെരുത്തിട്ടുമി
സ്സമ്പത്തിങ്ക ലിവൾക്കുമിച്ഛ തെല്ലിയും
നന്നായി വല്ലതിലും
പിമ്പിൽ തങ്ങളിൽ വെച്ചപിരിഞ്ഞിട്ടുമത
ല്ലിന്നോളമാകുന്നതാം
പണ്ടെപ്പോൽ ശേഷനിരീക്ഷണ മിനി
ക്കണ്ടാൽ മതിയാകുലമായ്

൧൬ ആനന്ദപൂർണ്ണമാനന്ദാബ്ധി തന്നാമരമേതലിയും
നേരെത്ത് തെ തൻ കാന്താ മനന്തരമിതോതിനാൻ

൧൭ എന്നാലങ്ങിന്നതന്നെ നന്മസുതനാ
മെൻപൊറ്റാളെയെക്കാണുവാ
നിന്നീരാത്രി കഴിഞ്ഞു നാളെയതിരെ
തന്വംഗി പോയിടുവൻ
ധന്യേ വല്ലതുമൊന്നു കൂടിയവിടെ
കാഴ്ചക്കു തന്നീടണം
മാന്യന്മാരുടെ മുന്നിലങ്ങിനെ വൃഥാ;
ചെല്ലുന്നതും ന്യായമോ

൧൮ ഏവം ഭർത്താവു ചൊന്നൊരുവചി ലവളും
നന്നുകൊണ്ടന്നു ധാന്യം
താനെ വേവിച്ചിടിച്ചു ച്ചുരുൾ തിരുമവിൽ
കെട്ടിയെ കീറുമുണ്ടിൽ
ആ പൂംവർണ്ണം പൊതിഞ്ഞുള്ളൊരു പൊതിയെതിരെ
താൻകൂട്ടിച്ചെന്നു തുഷ്ട്യാ
മെപ്പോൾ കാന്തന്റെ കാൽത്താരടിയിണയവനു
ണ്ടിട്ടു കയ്യിൽ കൊടുത്താൾ

൧൬ ആധിൽ തമ്പി മന്നോളുന്നുള്ള പലധാ
രത്തിന്നു ഭക്ഷ്യാസമം
ചാരത്തണഞ്ഞൊട്ടു കൊണ്ടുവന്നൊരവിലിൻ
ഭാണ്ഡത്തെ യദ്വീശ്വരൻ
പാരാതെന്റെ കരത്തിൽവാങ്ങിയവളൊ
ടാത്താദരം യാത്രയും
ചെയ്താനം ചൊല്ലിയലം പുരാരി ചരണം
വന്ദിക്കവാനാസ്ഥയാ

൧൭ കീർത്തിച്ചു മഴച്ചു കൊള്ളുമൊട്ടകൊ
ണ്ടുണ്ടാക്കും താപ്പംകളെ
കീറിപ്പാളിയതൊന്നുമെ പൊയ കുടയും
ഭേദാന്തമാം ഗ്രന്ഥവും
നൂറിൽപ്പാതി പിരിച്ചിട്ടുള്ള വടിയും
നാരായണം ചെങ്കൽപ്പാ
നാഴിട്ടുള്ളൊരു പിൽ ഞാന്നിപ്പെട്ടിയുമായ
പൊയൻ കുചേലാരനാർ

൧൮ സുരവരനുട ദിക്കായ ന മെക്കുന്നിയാട്ട
കതിരവ കതിരാകം കുങ്കുമം ചാൎത്തിയപ്പോൾ
മധുരിപു തിരുനാമം സാദരം സ്മരെന്ദ്രൻ
മധുരവചനരാരം കൊണ്ടുപാടിച്ചൊരിഞ്ഞു

൧൯ ധരണിസുരവരൻതൻ കക്ഷദേശെ ചകൊര
ന്തരുണമുണരെരം കൂട്ടിനാലാക്കമൊട്ട
ങ്ങകിട്ടുകുടി ചിട്ടാത്തുള്ള കണ്ടെച്ചാട്ടക്കൂടി
ട്ടടനവനുടെ മുന്നിൽ പല്ലുവെ പല്ലുപൊയാൽ

൨൦ ചൊയാലും യദുപതി മന്ദിരത്തിൽ വൈശാ
ലയാനം കിമപി വരാംത വാഞ്ഛിതൈ
കായാമ്പൂനിറമുടയോൻ തങ്കം ഭവാനെ

ന്നായിട്ടുദ്വിജനൊടുകൂടി മന്ദപാതം
൨൧ പെരുവഴി നടകൊണ്ടു ഭൂസുരൻ പിന്നെയേകം
തെരു നഗര വിശാലഗൃഹമെ ശണ്ടുമായും
പരിചൊട്ട തരംതാം ചെയ്യുമപ്പൊഴുതന്നെ
ത്തൊരു വലിയമനൊരാഗ്ര്യന്തി ലെത്തിച്ചമഞ്ഞു
൨൨ ഇന്നിങ്ങനെന്നു നിനച്ചു താനിതുവരെ
ക്കെൻ സഖാവിയെ കണ്ടിട്ടാ
തിന്നി ഞാൻ ബത ചെന്നിട്ടുമ്പഴവിടെ
ക്കെന്തൊന്നു തോന്നുന്നവൊ
കൊണ്ടിങ്ങു ഞാനും നമുക്കു വല്ലതാ
യിസ്സംഗതികൾ ജഗ
ത്സാക്ഷിക്കറിയു മറ്റു സാക്ഷി തെളിയി
ക്കേട്ടുന്നതിന്നില്ലല്ലൊ
൨൩ പ്രഭുക്കന്മാരൊക്കെ പ്രണയ മതികൾ
ചാക്കു മവരൊ
ടിരിക്കും സഖ്യാദിക്കൊരു ബലപൂ
ക്ഷെക്കില്ല നിയതം
ഇനിക്കായാൽ കണ്ണൻ തിരുവടിയെപ്പൊൾ
വിട്ടുള്ള ഞാൻ
കൊറിക്കൽ കാണ്മാനുള്ളവസര മന്നെത്ര
ല കഠിനം
൨൪ ചെറ്റുള്ള പാൎത്ഥപൂൎവ്വരുപമ ക്ഷിതിശൻ
കാലക്കെ ചെന്നതു പണ്ടു വെച്ചപൊലെ
വാഴക്കുവന്നവതരിച്ച മഹാനുഭാവൻ
വെടിഞ്ഞക്കു വിഴിച്ച പരികില്ല നമുക്കു തെല്ലും
൨൫ എന്നല്ല ദൂരമവിടെക്കൊരുത്തമില്ല
ചെന്നില്ലയെന്നു വരുവാനതുകൊണ്ടുമില്ലാ

ങ്ങില്ല സൎവ്വവനങ്ങളുമൊന്നുപോലെ
തന്നില്ലയെന്നു പറയുന്നു വെദസാരം
൨൬ പ്രപഞ്ചകീലത്തിൻവലയെ
സമ്മതമായൊന്നു സാധനാ മവനെ
കണ്ടാലൊക്കെ ത്തരണം
ബന്ധുപിന്നിനിക്ക ഭേദതരണം
൨൭ ഓരോന്നിവണ്ണം മാകെപ്പറവു മതിനുസമാ
ധാനപ്പുഞ്ചെയ്തു സാക്ഷാ
ന്നാരിൽ തനിമണ്ടാരൻ പദതളിരിലുറ
പ്പിച്ചുറപ്പിച്ചു ചിത്തം
ഓരോതന്മാതു ദേവന്മ മവനിസുരൻ
ഗമല്ലമെല്ലന്നു ചെല്ലു
ന്നേരം നെടിട്ട കണ്ടു ത്രിദിവ സദൃശമാം
ദ്വാരകാ പട്ടണത്തെ
൨൮ നാലുണ്ടു ഗോപുരവരങ്ങളുമക്കനോരോ
ന്നൊരോന്ന ദൃശ്യകളുകണ്ടുപോലെതന്നെ
ചെലൊത്തരാവണ മവകളുപാടുമെററം
ശാലിച്ചിടുന്നു ബത യാതൊരു പട്ടണത്തിൽ
൨൯ പ്രാകാരങ്ങൾ കവിഞ്ഞുകനത്തുകയറി
പൊയിട്ടു വഷിക്കുവാ
നാകാ യാതൊരെടത്തു മെഘനിവഹ
ങ്ങൾക്കെന്നു വരന്നാകിലും
രാകാചന്ദ്രകരാനുഷംഗെ സമയെ
നൽചന്ദ്രകാന്തങ്ങൾകൊ
ണ്ടാക ത്തികത്താരു ഗൊപുരാഗ്രമതിനെ
സ്സാധിച്ചു പൊരുന്നഹൊ
൩൰ കൈലാസംപൊലിരിക്കനെഴുനില മണിമ

ഖണ്ഡം ജാലങ്ങളുടെ
കൊടിപ്പോകുന്നു കണ്ടാൽ നിശിതു ദിനകരൻ
യാതൊരെടത്തു നിത്യം
ബാലാ ലീലാവയസ്യ സ്മരസമര പരി
ക്ലാന്തി നിദ്രാണമാരാം
പാലൊക്കും വാണിമാർതന്നുടെ മുഖരുചിയെ
ക്കക്കുവാനെന്നു തോന്നും

൩൭ നൃപ വിദ്വാന്മാർ ശ്രോത്രിയന്മാർ കവികൾ പലതരം
വൈദ്യന്മാർ ജ്യോതിഷക്കാ
രാട്ടക്കാർ പാട്ടുകാരും നിപുണതരപടുക്കൾ
വൈണികന്മാർ ശ്രുതിതാനും
ധാർഷ്ട്യക്കാർ മോടിവിദ്യാനിപുണരുമവരോ
ടൊത്തിട്ടും മാന്ത്രികന്മാർ
കൂട്ടംകൂടിവിട്ടു വാഴുന്നിവർ പലരുമഹോ
യാതൊരെടത്തു സൌഖ്യം

൩൮ ധർമ്മിഷ്ഠരല്ലാത്തവരാരുമില്ല
സംബന്ധരല്ലാത്തവരും തഥൈവ
ശണ്ഠാന്തരം കാണ്മതില്ലൊരാൾക്കും
വൻപെരിട്ടും യാതൊരിടത്തു കാറിൽ

൩൯ ഓരോ മാസങ്ങൾതോറും പതിനെട്ടശരീബിം
ബങ്ങളോരോന്നു വെച്ചു
വേറെ മാറുന്നനേരത്തതുകളെ മുഴുവൻ
വെച്ചു സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന
നിരന്താർസംഭവൻ പിന്നെയുമതരമാം
യാതൊരെടത്തു പാർക്കും
പൌരസ്ത്രീവൃന്ദ നൽസുന്ദരതരലപന
ശ്രേഷ്ഠമായ് സൃഷ്ടിചെയ്തു

൩൫ ഉത്തുംഗേ ശ്രീവിളങ്ങും പരമപുരുഷപുരി
ഗോപുരം കണ്ടനേര
ത്താത്മാനന്ദാമൃതാബ്ധിത്തിരകളുടടിയെ
ദ്ദോടി യാടിക്കുഴഞ്ഞും
ആർത്തും വീർത്തും ചിരിച്ചും ധരണിസുരവരൻ
തന്നെയും താൻ മറന്നും
മന്ദാരമത്ത പ്രമത്ത ക്രമവ ശനദേവി
ച്ചെത്തി പിന്നപ്പുറത്തിൽ
൩൬ എഴും പിന്നെയഴകുഴിക്കടമ തടവിട്ടു
ന്നാഴിനേർവർണ്ണനും ക
ന്നാഴിപ്പെണ്ണോടുമൊന്നിച്ചെഴുനിലമണിമാ
ടത്തി ലാടോപമോടെ
പാഴല്ലാതുള്ള സല്ലാപമമിതരസം
ചെയ്തു വാഴുന്ന നേരം
താഴെ ദ്വാരത്തു കണ്ടപ്പൊഴുവഴിനടുവിൽ
തോഴനാം ഭൂമിദേവം
൩൭ ചിക്കന്നങ്ങു പരിഭ്രമിച്ചു മണിമ
ഞ്ചത്തിന്നെഴുന്നേറ്റു പി
ന്നക്കണ്ണൻ തിരുമേനിസഞ്ചിതദയാ
ദാക്ഷിണ്യ ചിത്തത്തോടും
അക്കാലത്തിലടുക്കലുള്ള പരിചാ
രത്തോടു മൊന്നിച്ചു തൻ
സൽക്കാരത്തിനു കൌതുകാൽ ചെരുതെര
ന്നാഴേക്കെഴുന്നള്ളിനാൻ
൩൮ ചേലും കേളികലർന്നു നല്ലൊരുപചാ
രത്തോടു മാത്താദരം
പൌരന്മാർ ഭേരെന്നവെ ണ്ടപ്പിലരും

വന്നെത്തി പിന്നെയതിൽ
പാരിലെഴുന്ന മിശനായ ദേവൻ
താരാർന്ന പാദമതുവെ
ച്ചാരാൽ ചെന്നെതിരേറ്റി താദരവോടും
മണ്ടാതെ ചങ്ങാതിയെ

൩൩ പാലാഴിമങ്കയുടെ നൽക്കുചകുങ്കുമാട്ട
മാലേയപങ്കമണിയിച്ചൊരുമാറു കൊണ്ട
ആലിംഗനം സപദി ചെയ്തു വിയർത്തലിച്ചു
മാലിന്യമേറിന കുചേലനെയംബുജാക്ഷൻ

൩൪ അപ്പഴല്ലന്നൊരു വിസ്മയം ത്രിഭുവന
ത്രാതാവു ചിട്ടസൊ
യെല്ലാം കൊലു മെഴുന്നിരുന്ന പരമി
നൽപ്പട്ടിണിക്കാരനെ
അല്ലൽപ്പെട്ടെഴുന്നേറ്റ കാൽനടയുതാ
യെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നതുവെ
ന്നൊല്ലാലൊകരു മൊന്നുപൊലവിടനി
ന്നുപ്രന്തരാകി പൊന്തലഞ്ഞിലെ

൩൫ വൃദ്ധൻതൻകൈപിടിച്ചി ട്ടുജിതനുപരിപൊയ്
പള്ളിമഞ്ചത്തിലേറി
ദുഷ്ടാ ഇലൈക്കൾകൊണ്ടുപ്പദമതു കഴുകി
ച്ചിട്ടവോനായ് യുടനന്നാൻ
വേദ്ധപ്രോടൊട്ടുട മലർമകൾതന്നെ
തന്നു വൈക്കുന്നിയെ മെൽ
വദ്ധിപ്പാനെന്നപോന്നം തിരുവിളമൊത്തു മ
ഞ്ഞും വീശുന്ന പൂവട്ടിൽ

൩൬ ശ്രദ്ധാപുരസ്സരമുടൻ മുനിപാദതീർത്ഥം
മൂർദ്ധാവിലേറ്റി വിരവൊടഥ തീർത്ഥപാദൻ

സിദ്ധാന്തമററ മലർമാതിനു മെന്നുവേണ്ട
ശുദ്ധാന്തവർഗ്ഗമതിനാസകലം തെളിച്ചു
൩൩ ഹരിചന്ദനാഗരുഹിമാംബുപാത്രവാം
ഹരിചന്ദനാകലിത മംഗരാഗവും
കരുവിന്ദരാഗ കരപല്ലവത്തിനാൽ
നൃകുന്ദമാലയു മലങ്കരിച്ചുടൻ
൩൪ വിരവോടു പൂർവ്വവിധിപോലെ വെച്ചുപി
ന്നൊരുമിച്ചിരുന്നി തവിന്ദുലോചനൻ
തരമന്യെ ചിന്തയുടനെ മംഗളാക്ഷിണി
പരമത്ഭുതമായരമയെല്ലെ വിശിനാം
൩൫ കുനിച്ചമൈക്കോലുടനിന്നുനില
കനിൽപരക്കുന്ന നിലാവുപോലെ
മന്ദസ്മിതം ചെയ്തുമുകുന്ദനപ്പോൾ
മന്ദം കനിഞ്ഞൊന്നരുൾ ചെയ്തുവന്നു
൩൬ ഇന്നല്ലോ സ്വമിനം നയനനിറയെ
തിങ്കിന്നിതു നമ്മിരെ
വന്നല്ലോ പുനരെന്നു വെണ്മനിയി
ന്ദുമന്ദിരത്തിനി കന്യമായ്
മന്നെല്ലാം പരിശുദ്ധമാക്കി മമല
ന്മാർതന്റെ പാദോദകം
അന്നല്ലാ ഗതിയൊന്നിവർക്കു നൃമതെ
ധന്യോസ്മി ധന്യോസ്മിതാൻ
ഒളുപ്പിയ സ്വഭാവ ഗുണാഢ്യയാം കാണുപാനാഗ്രഹിക്കു
ന്നിളവരെ പിഴയ്ക്കാതെ ങ്ങുതൊറൻകെണ്ടു പാണ്ടൻ
പരമിവനുസമാനം പാർക്കിലൊപാരതന്ത്ര്യം
പെരുകിന പുരുഷന്മാരാരുമില്ലെന്നു
൩൭ മന്നേ പ്രകൃതകരുണാ പരിപൂർണ്ണനാകും

സാന്ദീപനീമുനിവരന്റെ ഭവനത്തിൽനമ്മൾ
ഒന്നിച്ചനേകദിവസങ്ങൾ പഠിച്ചശാസ്ത്ര
മന്യൂനമായതുഭവാൻ തിരുന്നതുമോർമ്മയില്ലേ
൧൩ ചെന്നിങ്ങുകൊണ്ടു വരണം വിറകിന്നു നമ്മൾ
ഒന്നാന്തരത്തിൽ വകയില്ലിതടുപ്പിൽവെപ്പാൻ
എന്നു ഗുരുപത്നി പറഞ്ഞാൽ പലമവരും ചെ
ന്നൊന്നിച്ചുകാട്ടിനു നടന്നതുമോർമ്മയില്ലേ
൧൪ സന്ധ്യാപരാന്തമൊരു നമ്മൾ കടന്നു കാട്ടിൽ
ചെന്നിട്ടൊടിച്ചു വിറകിങ്ങു തിരിക്കുമപ്പോൾ
പിന്നിട്ടു മാനമഖിലം രവി താനുമന്നു
കുന്നിന്റെ പിൻപുറമൊളിച്ചതുമോർമ്മയില്ലേ
൧൫ മിന്നിട്ടുകാറ്റു മിടിമിന്നലുമിരുട്ടു
മൊന്നിച്ചു കാറ്റു പടുമാരി ചൊരിഞ്ഞൊരന്നേരം
ഖിന്നതചമർന്നവിടെ നാമൊരു കോടരത്തി
ലന്നത്തെരാത്രിയതു തീർത്തതുമോർമ്മയില്ലേ
൧൬ അന്തിക്കുണർന്നു കാണാതെ ഗുരുശ്രേഷ്ഠനവൻ
ധർമ്മദാരങ്ങളോട
യന്തസ്സന്താപമോടു കോപിച്ചുടനക്ഷണം പുറ
പ്പെട്ടിതു കാട്ടിലേക്കായ്
എന്തെല്ലാം കിട്ടിക്കീവർ ശിവ ശിവനെ
ന്നിന്ധനക്കെട്ടുമായി
പാന്ഥാവിൽ കണ്ടു നമ്മെ സ്സമയമനുനയി
ച്ചെത്രയും വിസ്മരിച്ചോ
൧൭ വാചാ പലതും പറയുന്നിനി യെന്തിനായി
ട്ടാചാര്യദക്ഷിണ കഴിച്ചു തിരിച്ചശേഷം
ഗോദാനസ്വംസപദി ചെയ്യുമവെട്ടതിക്കല്ല
മോരോൽകൃഷ്ടംബിനി ഭോനനകുലയല്ലേ

൩൪ ഇരിക്കുങ്കാലവും പൊരുപൊരെ വിശക്കു
ന്നിതു നമു
ക്കശിക്കാനെന്തെങ്കിലും തരികയുണ്ടോ
മനസ്സിലി
പൊതിക്കെട്ടിങ്ങൊട്ടെടുക്കു വിട്ടകലഞ്ഞി
കരുതെടൊ
കൊതിക്കാരൻ ഞാനെന്നവിലതു തരക്കു
ന്നിതിവനെ

൩൫ അക്ഷണം ദേവനോടിവന്നു മുറിച്ചു ബന്ധം
കക്ഷത്തിൽനിന്നഥ പിടിച്ചു പറിച്ചഴിച്ചു
അക്ഷീണമോദമൊരു കയ്യവിൽവാരിവെച്ചു
ഭക്ഷിച്ചു നല്ലതിതുപോലെ ലഭിച്ചതില്ലെന്നോ

൩൬ ഒരുപിടിയവിൽ കൂടിവാരുവാനായ്
പുരുഷൻ തരസാ തുനിഞ്ഞ നേരം
അരികിലമരുമാഴിമകളവനോ
ടരുതരുതെന്നരുളിച്ചെയ്തു കൈപിടിച്ചുതേ

൩൭ എന്നിട്ടാലക്ഷ്മീകാന്തനും ത്രിഭുവനപതിയും
മണ്ഡലത്തിലെത്ര
ണ്ടന്യോന്യം ഗൂഢമായിട്ടരുളി യരികിലു
ള്ളോരണനു ബോധിയാതെ
പിന്നിട്ടുച്ഛിഷ്ടമായുള്ളവലതു മനു
ന്നാളെയാ കൊണ്ടുപൊയ്
ച്ചുന്നന്മാരോടൊരു മലർമകളരികെ
വന്നതെല്ലാം വിശി

൩൮ തിരുനാകേരി രസമായതിൽ മരുവിടുള്ളി
ല്പൊരുന്നനല്ല പുതുകശുമുണ്ടൊന്നുമരോ
എന്നാമരാച്ചുതുടുകൊണ്ടു വരുത്തിമന്ത്രം

ചങ്ങാതിയോടു പുനരിങ്ങിനെ ചൊല്ലിനവൻ
൯ ഉച്ഛ്വാസാദികൾ നിന്നിട്ടുമിതഭയമിയ
ന്നാകുലപ്പെട്ടു വെറെ
നിഗ്രഹംകണ്ടു കിട്ടാഞ്ഞുടനഥ കഷ്ടനി
ഷ്ഠുരമയാ നമ്മെയൊക്കം
കാർവ്വർണ്ണനെന്നലി പാഞ്ചാലിയുമമിതരസാ
തന്നു ശാകൊദനത്തിൽ
ഗർവ്വംസർവ്വംക്ഷമാനൊരുൻ പ്രിയസഖവേതാ
ദത്തമാം പ്രാഭൃതത്താൽ
൧൦ വായക്കുംഞ്ചൽക്കേതിയുള്ളൊരിപ്പനെ യുപചരി
ച്ചീടുവാനായി നമുക്കും
സംസ്കാരസ്ഥരത്തിൻ കരുവുമല്ലുമാ
യിന്നു തെല്ലില്ല ഖേദം
ധിക്കാരക്കാർ കൊട്ടക്കൊന്നു കലശവും
കണ്ടുകാളു മൊക്കം
നിഷ്കാമൻ [illegible] പറകിലരുമന
ഗ്ഗപ്പിയൊന്നെ ഥചിക്ക
൧൧ സന്തോഷത്താ മൂന്തിരണ്ടെങ്കിലു മയിമതിമ
നിച്ഛയും പിന്നെയുംനാം
നിത്യന്മാരൊന്നുതന്നെ ന്നെപ്പനുഭ്യായി
ക്കെണമെന്നില്ലയെല്ലൊ
നിസ്തുന്ദ്രപ്രേമഭാരം നലമൊട്ടകലത്തം
നമ്മളെപ്പൊലതെന്നി
മുന്തേലും കൊങ്കയാളെൻ പ്രിയതമരമയും
നിൻകയിന്നു മൊന്നെ
൧൨ ഇസ്സൽക്കാരവഴൊ മനുപ്രയതമാം
ളന്തപ്രഭാ പൂരമാം

ഭസ്മംവാരിപരാപി മാന്ത്രികവരൻ
നേരിട്ടെറിഞ്ഞീടവെ
ശുദ്ധൻകേതി പിശാചികാ വിവശനാ
യന്ത്രകൾ തൂകിച്ചിരി
ച്ചുഢാമെന്നി വിറച്ചുതൊണ്ട യിടറി
തതം പൂണ്ടെന്നിങ്ങിനെ

൩൬ കണ്ണാനിന്നിതുമെന്നി കണ്ണിനിരയാ
യുണ്ണുന്നതാട്ടെന്നെ
കണ്ണാടി ട്ടരേത്തിലിന്നു വരയും
കണ്ടങ്ങിരുന്നീടിനേൻ
ഇന്നിപ്പോളിവിടെക്കു വന്നഹമസാ
മാന്യോപചാരാ ദൃഗ
ന്മാന്യതചത്തിന്നു പാത്രമായി ദേവൻ
ചിന്നെന്തു ചൊല്ലുണ്ടു ഞാൻ

൩൭ ആദ്യൻ നിത്യനനന്ത നദ്വയനജൻ
വേദ്യൻ നിരക്ഷേതയാകനിയാൽ
സാദ്ധ്യൻ യോഗികളാ ലബന്ധനചരി
ച്ഛേദ്യൻ ഭവാനെങ്കിലും
വിദ്യാമിന്നല്ലണെത്തുയ പ്രതിമനാ
നാരായണൻ വിശ്വസ്സ
കിംസത്യോ ക്താനുമന്ന മൃന്നുതനുവായ്
കാണുന്നുപാധിഭ്രമാൽ

൩൮ ഉണ്ടാക്കുന്നു ജഗത്തശേഷവും മഹാ
ബ്രഹ്മസ്വരൂപൻ ഭവാൻ
കൊണ്ടാടിട്ടുളപിന്നെ വിഷ്ണുതനുവായി
രക്ഷിച്ചിട്ടുന്നു ഭവാൻ
വെണ്ടുന്നിട്ടതിനെ പ്പുരാന്തകവപു

സ്സായിട്ടു നേത്രാംബുനിരയെ
ക്കൊണ്ടിട്ടാസകലം കരിച്ചുരസിജം
പൂൎണ്ണമെയ്യിൽ ഭവാൻ
൩൭ ഇതിപലവിധം ആതംനേരിട്ടരച്ചു
പുകഴ്ത്തീടും
ക്ഷിതിസുരവരൻ തന്നോടോരോന്നു ചൊല്ലി
മുകുന്ദനും
കുതുകമൊടിരിക്കുമ്പൊ ളുമ്പൊടന്നൊരു
തുസന്ധ്യയെ
മതികളിലൊട്ടും വന്ദിച്ചാദരാല
പൎവ്വെണ്മപൊൽ
൩൮ മെത്തുന്നുമത്തൊട്ടുടൻ പരിതുഷ്ടമായി
ട്ടാത്താഴമുണ്ടിരുവരും മണിമഞ്ചമെറി
മെത്തപ്പുറന്നഴകിലൊന്നു വസിക്കുമപ്പൊൾ
ചിത്തരസത്തൊടിഹ ചിന്നയുമൊതി വിപ്രൻ
൩൯ സ്വാമിൻ പാലാഴിശായിൻ ശുരഹരഭഗവൻ
ദ്ധെനാമെന്നൊടിപ്പൊൾ
പ്രെമപ്രാചുൎയ്യംകൊണ്ടുള്ളിയൊരതു
പ്പാട്ടു സാമാന്യമല്ല
ശ്രീമത്താം പള്ളിമെത്തക്കു പരിമലിനനാ
മെന്നെയെറി ട്ടിരുത്തി
ക്കെമത്തിൽ തൃക്കരത്താൽ ചരമിതുകഴുകി
ച്ചെന്നതും ചൊല്ലവല്ലാ
൪൦ സന്താനത്തളിരൊത്ത നിൻതിരുവടി
ത്താരൊട്ടു ചെരും വരെ
ക്കെന്തായാലു മലങ്ങിടാത്ത ഭഗവൻ
സൽഭക്തി യെകീടണം

ചെന്താർമാനിനി കാന്തസന്തതദയാ
സന്താനമെ പൂവ്വടിക്ക്
ചെന്തീകാന്തി കലൎന്നിട്ടിന്നിനിയുഷ
സ്സാറായി പോകട്ടെ ഞാൻ
൪൦ ഇംബൊന്നും പലതുംപറഞ്ഞു പിരിവാൻ
ഭാവിച്ചു നെരഞ്ഞുനൽ
സംവീതൃപരചിത്ത കാശയമാ
വെയ്ക്കുള്ള തന്മെനിയെ
ഗാത്രപ്പെട്ടിയിൽ നെത്രരന്ധ്ര വഴിയിൽ
കൂടിട്ടു ഭക്താത്തമൻ
ഭക്തിപ്രാവകലിപ്തമാകിയമന
ച്ചില്ലിൽ പകൎത്തീടിനാൻ
൪൧ പിന്നീട്ടയാത്ര യറിയിച്ചുതിരിച്ചുതന്റെ
പിന്നാലെതന്നെ യെഴുന്നള്ളു മശെഷനാഥം
പിന്നൊക്കുമപ്പൊട്ടു തിരിഞ്ഞു പിടിച്ചുകൂട്ടി
നന്ദിച്ചു നിൎത്തിയവിടെന്നു ഗമിച്ചുവിപ്രൻ
൪൨ സ്മിതപൂൎണ്ണസുധ തെച്ചിട്ടേററവുംകാന്തികാന്തം
ത്രിഭുവനഭവനത്തി ന്നുത്തമപ്പൂമുഖത്തു
അപരാതിദയയാകുംഭക്തിയാംസീകഥകൈകൊ
ണ്ടവികലനവചിത്രംചെൎന്നചിത്തംപതിച്ചു
൪൩ മല്ലാരിതൻ മധുരഹാസവു മുല്ലൽനീക്കും
സല്ലാപവുംവിപുല സൽകൃതിയുംകുചെലൻ
എല്ലാംമനസ്സിൽനിരൂപിച്ചു നടന്നുമന്ദ
മില്ലത്തടുത്തസമയം പുനരെവമൊൎത്തു
൪൪ ശിഷ്ടന്മാൎക്കുള്ള വിണ്ണോൎവ്വര തരുതിലക
ത്തൊടു സാപ്പാടിനുള്ളൊ
രപ്പൊടപ്പാടുരപ്പാൻ ഹരി ഹരി വിട്ടുപി

സ്ഥിതമൊത്തില യത്നത്തെൻ
ധാർഷ്ട്യം കൈവിട്ടുകാട്ടീടിന തിരുവിളയാ
ന്തിട്ടു യാചിച്ചിരുന്നാൽ
കിട്ടാഞ്ഞെ വല്ലതെന്നാകിലുമിതുവെറുതെ
പൊകയില്ലായിരുന്നു
൫൩ കഷ്ടം കഷ്ടം കുഡുംബങ്ങളെയതു പുഴവൻ
പട്ടിണിക്കിട്ടുകൊല്ലും
ദുഷ്ടൻ ഞാനെന്നുകൊണ്ടീ ദുരിതമയകടൽ
ക്കക്കരെ കെത്തിടെണ്ടു
അഷ്ടിക്കൊന്നും ലഭിക്കാഞ്ഞവിടവിടെവഴ
ന്നെങ്ങുമൊങ്ങി കിടക്കും
കുട്ടിപ്പൈതങ്ങളോടായ് ശിവശിവ പറയു
ന്നെന്നു ഞാൻ കൺതൊഷം
൫൪ അച്ഛൻ കൊണ്ടെത്തുമിപ്പോൾ പുരഹരകൃപകൊ
ണ്ടിങ്ങുവെയ്ക്കുന്നതെല്ലാം
മിച്ഛക്കൊപ്പിച്ചുതിന്നാം കിതുപൊഴുതതു
നുണ്ടു ഞാൻ കെണ്ണിടേണ്ടാ
കൊച്ചുങ്ങൾക്കിപ്രകാരം പലപടുതിസമാ
ധാനവും ചെയ്തു കൊണ്ടെൻ
കുഞ്ഞായ് മാറ്റുപൊത്തിയൊട്ടു മരുവും
പത്നിയൊടെന്തു ചൊൽവു
൫൫ തന്നല്ലാതന്യരില്ലാ ത്തവരൊടു പൊളിവാ
ക്കോതി വഞ്ചിച്ചിടുന്നോൻ
താനെന്നുള്ളോരു ദുഷ്കീർത്തിയുമിവനുഭവി
ച്ചെന്നതും മാത്രമല്ല
സ്വാമിക്കുള്ളോരു നാരായണ പദപദവി
ക്കുടയൊടുന്ന ലോക

ത്രാണോന്നിദ്രപ കീർത്തിപ്രകര സുരനദി
കൊക്കിൽ ഞാൻ വെനലത്രെ
൬൮ ധാതാവെതൊന്നവൻ തൻതലയിലെഴുതിവി
ട്ടായവന്നായതുണ്ടാം
മെതെല്ലാം ചെയ്യിലുംപിന്നെ വിടയുമെവനും
തെല്പതിന്നില്ലഭേദം
ചേതസ്സേകെണ്ടിട്ടാശ്ശി ന്നിതിലധികമൊരു
ത്താനുമൊന്നും ലഭിക്കാ
ചൊദിക്കാമായിരുന്നെ ന്നൊരുകറവുനമു
ക്കുണ്ടതും സാരമില്ല
൬൯ എവംനിരൂപിച്ചു കാച്ചുഭൂപാ
പൊകുന്നനെര ത്തവനീസുരെന്ദ്രൻ
കാർവ്വർണ്ണപുരിന്നു സമാനയെന്നു
ഭാവിച്ചിടും തന്നുടെ ദിക്കുകണ്ടു
൭൦ ചുറ്റുംകൊട്ടകൾ കൊത്തളങ്ങൾ കൊടിയും
വെൺമാടമാടങ്ങളും
ചുറ്റാൻസ്ഫാടിക മെടകൊണ്ടിരുപുറം
ശാലിച്ചതേർ വീഥിയും
ആറാംവിട്ടൊരു പൌരരും മദജലം
വാലുന്ന കുംഭീന്ദ്രരും
മറ്റുന്നപ്പുരി കണ്ടുകണ്ടതലല
ന്നേവം നിരൂപിച്ചവൻ
൭൧ കണ്ടിട്ടില്ലിവിടിവിധം കലശലായ്
ദിഗ്ഭ്രാന്തിയുണ്ടാ യിതൊ
പണ്ടുകണ്ടു തഴക്കമുള്ളൊരു മര
ക്കൂട്ടങ്ങൾ കാണുന്നിതാ
വീണ്ടുംതൊന്നുക തന്നെയാ ഭ്രമവശാൽ

ഗ്രാസാൎദ്ധമാം പത്തനം
കണ്ടിട്ടാൻ പുനരായതി നാഥനിയിൽ
പാടില്ല യെന്നല്ലയൊ
൭൨ ക്ലേശംപൊയ് സ്വപതിത്ത്വവൃത്തിവരുവാ
നായിട്ടു കാരുണ്യമൊ
ടീശൻതന്ന സമസ്ത വസ്തുവിഭവം
ചെൎത്തംസധാമാവിലും
ലേശംവാസ്തവബുദ്ധി യെന്നിയെയവൻ
പ്രാഗ്വാസനാ വൈഭവാൽ
മൊശക്കാരൊട്ടുതുല്യരായി വഴിമ
ദ്ധ്യത്തിങ്കൽ നിന്നിടിനാൻ
൭൩ അപ്പൊൾ സ്വസദനം ഗ്രാമത്തൊടിടചെ
ൎന്നുള്ളൊരു പൂമാതുപോൽ
നല്ലാമപ്പുരിയിങ്കൽ നിന്നു സഖിമാ
രൊന്നിച്ചു മന്ദേതരം
ചൊല്ലൊരും ബഹുഭൂഷണാവിശേ
ഷാദിഹൃദ്യൈക കൊണ്ടുകൊ
ണ്ടുൾപ്രേമത്തൊട്ടു വിപ്രപത്നിയെതിരെ
ക്കായി വന്നീടിനാൾ
൭൪ സീമാതിരിക്ത മണിഭൂഷണകാന്തികാന്തി
പ്പൂമാതിരിപ്പിടമതാം നിജപത്തനാടി
ഇന്ദ്രമാതിരിക്കരികിൽ വന്നുവരെ ചല
ച്ചൂമാതിരിക്ക ബഹുവിസ്മയ മുദ്ഭവിച്ചു
൭൫ മനസിജജനകന്റെ കാന്തികൊലു
നവനിസുരൻ കരതാരിനെപ്പിടിച്ചു
പനിമതിമുഖിയായ തന്നാരി
വിനയമൊടങ്ങതിരെറ്റു കൊണ്ടുപൊയി

വൃ൭ കുശേശയദളാക്ഷിയാമവളൊടൊത്തു
പിന്നെ ദ്വിജൻ
വിശാലമന്ദിരത്തിന്നുപരിപോയി
ങ്ങിരുന്നിടിനാൻ
വിശേഷതരികളെങ്ങും തിരക്കുമാളി
മാർ കണ്ടില്ല
ഉശീരവിശദ മരുത്തപനയിച്ചു
തദദ്ധ്വശ്രമം

വൃ൮ ഇതിങ്കൽ ബഹുവിസ്മയങ്ങൾ തരുമി
വ്യത്യാസ മുണ്ടാകുവാ
നത്യൽപൂർണ്ണശശാങ്കചാരുമുഖിയൊ
ല്ലെന്തൊന്നു ബന്ധം പ്രിയെ
യൊരാളും ഭർത്തൃഗൃഹത്തിൽനി ന്നിതിപുറ
പ്പെട്ടൊരു നെരത്തഹൊ
മാതൃൽകൈകിലവാണി യുത്തരമതി
ന്നിത്ഥം കഥിച്ചീടിനാൾ

വൃ൯ വിശന്നും ദാഹിച്ചും വിവശതയൊടി
പ്പൊയ നിശയിൽ
ശയിക്കുന്നേരം ഞാനൊരു തരുണിവ
ന്നെന്നുടരികിൽ
പ്രശസ്തശ്രീ ചേരുന്നവ ളുരുകര
ത്താരിലുമഹൊ
വിശേഷാൽ കണ്ടേൻ ഞാൻ സരസിരുഹനാൾ
ക്കോരകയുഗം

വൃ൰ ശരൽജ്യോത്സ്നാകാന്തക്കും സ്വിമലവക്ത്ര
ത്തെന്നരികിൽ വ

ന്നിരുന്നിട്ടുംഗത്തെ കരകിസലയം
കൊണ്ടുതഴുകി
പാരത്തോരുന്നോരാ യദുതതധർമ്മരാ
ഠ ഭൂമിയല്ലം
ഗിരം മാതയോൽ ചണ്ണാം കലമകുടമാ
ണിക്കകൾക്കു
൧൦ ധന്യൻ നിൻപതി മാധവനുപഹരിച്ചിട്ടുള്ളൊ
രവൽ പ്രാശിപ്പാൻ
വന്നെൻ ദ്വാരകതന്നിൽ നിന്നിവിടെ ഞാൻ
സമ്പൂർണ്ണ പരമാനന്ദ!
തന്നെ നന്ദയായ ലക്ഷ്മിയിനിമേൽ
കാന്തന്റെ ശുശ്രൂഷകൾ
ചെയ്യാനിച്ഛിതങ്ങളൊട്ടു മതി വരുത്തെ
കാലം കഴിച്ചീടനി
൧൧ മെത്തും മുദാ ഞാനുമൊന്നിനോടം
വിത്ഥം മിന്നൽപ്പിണരെന്നപോലെ
അന്തർധാനം ചെയ്തു മാധവ പിന്നീ
യുത്തുംഗ സൌധാദികളിതു കണ്ടു
൧൨ ഇത്ഥം പുത്തൻ മട്ടുങ്ങൾ മാറി ഗൃഹണിയുമ
ച്ചുള്ള യാഥാർത്ഥ്യ വൃത്താന്തം
സംസ്ഥാനൻ ഭൂമിദേവേന്ദ്രൻ വിരവൊടു നിശമി
ച്ചിട്ടു പിന്നത്തെഭാഗി
ഉത്ഥാനം ചെയ്തു വേഗാലവളൊട്ടൊരുമി
ച്ചിട്ടു മോദാകുലാത്മാ
സംസ്ഥാനത്ത വഴക്കെ പ്രതിപദ കരുണാ
നന്ദമുൾക്കൊണ്ടു കണ്ടു
൧൩ തേരാസ്ഥാന യശാനിഷേധിത്തു ഗൃഹവും

പൂവാടിയും വാപിയും
ധാവള്യം തിരളുന്ന മാളികകളും
ചുറ്റും നടപ്പന്തലും
ആനക്കൊട്ടിലുമശ്വശാലയുമതി
ശ്രീചേർന്ന ഗോശാലയും
സ്നാനാഗാരവുമഗ്രശാലയുമത
ല്ലുല്ലാടവും കണ്ടവൻ

൬൪ നിശ്ശേഷശ്രീകളിക്കും പുരിയെ വിശദമായ്
കണ്ടുകൊണ്ടാടിയപ്പോൾ
സമ്മോദാശ്രുഘ്യ ക്ഷീരിക്കടൽ നടുവിലടി
ഞ്ഞിട്ടു പിന്നെ കുചേലൻ
പൊന്മേട മുഖ്യഭാഗത്തതിരുചി വിളു
ങ്ങുന്ന പൊൻകട്ടിലിന്മേൽ
തന്റെ പെണ്ണുങ്ങളൊന്നിച്ചു നിന്മതിമുഖിയോ
ടിപ്രകാരം പറഞ്ഞാൻ

൬൫ വിപന്നലോകാവന ലോലമായ
ഉപേന്ദ്രകാരുണ്യ മഹാപ്രഭാവൻ
അപാരമീമാംസയിലെന്നവണ്ണം
മപൂർവ്വമല്ലാതിവിടൊന്നുമില്ല

൬൬ ഭക്ഷിക്കിൽ വിരവൊടു കൊടുക്കും
ഭക്തവത്സലനതാം ഭഗവാൻ
വ്യക്തമായ് ഭവതി നട്ടവതൊത്തും
ഭക്തിവല്ലിയുടെ കായ്കളിതെല്ലാം

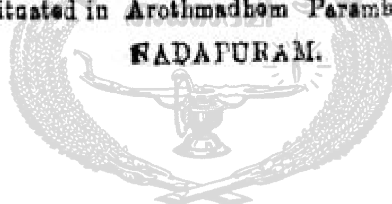
൬൭ മാനം മത്സരമെന്നതൊട്ടില മനോ
ദോഷങ്ങളേറിട്ടുമേ
ഹീനം ഭക്തിയിലെ കിട്ടുന്ന ധനമെ
ന്നോർത്തിട്ടു പാർത്തിട്ടു നീ

മാനെച്ഛം മിഴ്മൂലചിന്തിതിയാതെ
ചെമ്പരത്തിപ്പോയാൽ മരം
താനെ തൊഴിലറിഞ്ഞു ധർമ്മചിന്തമായ്
പോമെന്നു ചെറുപ്പുണരൊ
൯൮ വിവേകപ്രചരപ്രാപ്തിയാക
മജ്ഞനർതന്നുടെ തിരുവടികളൊരാം
വിശ്വാസമൊടു മരുവീടുക സാധുശീലെ
നിശ്ശേഷതാപമകന്നു സുഖം ലഭിക്കും
൯൯ ദുഷ്ടന്മാരെ ഒടിച്ചു ശിഷ്ടജനത
കിഷ്ടങ്ങൾ നൽകി ക്ഷമാ
കഷ്ടപ്പാടുകൾ തീർത്തുവാനവതരി
ച്ചുള്ളോരു നാരായണൻ
ഏഷൻ നമ്മുടെ ബുദ്ധിദുർവിലസനം
തട്ടിക്കളഞ്ഞീടിനാൻ
മട്ടോൽവാണി യഥേഷ്ടമായി സുഖമിയ
ന്നൊട്ടാവാൾ വാഴ്ക നീ
൧൦൦ ബന്ധുക്കളോടൊത്തു ദേവം ദയിതയുമൊത്തുരചെ
യ്തിട്ടു പിന്നെ കുചേലൻ
ശുദ്ധാത്മാവായ കൃഷ്ണൻ തിരുവടികളല
ത്താരിനെ ക്കേവിപൂർവ്വം
നൽധ്യാനം ചെയ്തു ഗാർഹസ്ഥ്യമതിനൊടടു
ത്തുള്ള കർമ്മങ്ങളും പി
ഴപ്പിക്കാതെന്നു ചെയ്തങ്ങമിതസുഖമൊടും
നിസ്പൃഹൻ വാണു ശൗരെ

കുചേലവൃത്തശതകം സമ്പൂർണ്ണം.

—ooOoo—

Printed by T. KELU KURUP and Published by
K. Parameshwaran Namboory at the Jana Renginee Pr
Situated in Arothmadhom Paramba Near
NADAPURAM.

കേരള സാഹിത്യ
അക്കാദമി